Hazırlayan: http://www.tagutured.com/forum/index.php

Tagutu Red Tevhidin Gereğidir Kitabı Hakkındaki İddialara Cevap

Türkçe Tercemesi

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

Ebu Basir'in bana yaptığı iftiralar ve onlara karşı cevabımdır.

Ey Eba Basir Et-Tartusi!

Allah'tan kork!

Meseleyi araştırmadan hüküm verme ve haddini bil!

Kimin hakkında konuştuğunu da iyice öğren ve sakın kimin hakkında konuştuğunu iyice öğrenmeden o kimseyi hırsızlıkla ve Allah'tan haya etmemekle itham etme!

Zira böyle yapmakla çok büyük bir vebal yüklenmiş olursun. Bildiğin tevhidi sana öğreten kimseye laf atmaktan sakın.

Şimdi sana sorulan sorulara verdiğin cevaplar konusunda cevap vermeden önce, (ki, sana verilen sorulara senin verdiğin cevaplara bakınca tevhid konusunda ne kadar ilimsiz olduğun apaçık ortaya çıkmıştır. Bu durumda sen, ya tevhidi biliyorsun ve bilerek saptırıyorsun veya gerçekten tevhidden hiçbir şey bilmiyorsun.) senin bildiğin tevhidi sana öğreten kimse hakkında konuştukların ve onun hakkında söylediklerin meselelerle ilgili olarak sana cevap veriyorum.

İlk olarak meseleye bana karşı attığın iftiralara cevap vermekle başlıyorum:

İnsan, araştırmadan yalan söylüyor veya iftira atıyorsa mutlaka bir sebebi vardır. Doğrusu bu şekilde ilimsizce, Allah'tan korkmadan ve yalan söyleyerek cevap vermiş olmanın sebebi; senin rızık kapısı olarak gördüğün ve kendisiyle rızıklandığına inandığın kitaplarına laf atıldığını sanmandır. Öyle ki sen zannettin ki senin kendisiyle rızık elde ettiğin kitaplarına laf atılınca şöhretin zedelenecek. İşte bu sebeple harekete geçtin...

Şimdi sana şöyle söyleyeyim:

Sen Ziyaeddin El-Kudsi'yi gerçekten tanımıyorsun. Eğer onu iyice tanısaydın ve Allah'tan korksaydın onun hakkında söylediğin sözleri asla söylemezdin. Ve şayet onu tanısaydın Ziyaeddin El-Kudsi'nin 50'ye yakın kitap ve risaleleri olduğunu ve o risalelerini değişik isimlerle yazdığını, o risalelerden çok kimselerin istifade ettiğini ve hatta o risaleleri kendilerine nisbet edenlerin olduğunu öğrenmiş olacaktın. Öyle ki bu durumlardan dolayı Ziyaeddin El-Kudsi asla kimseye iftira atmadı, kızmadı ve asla ithamlarda bulunmadı. Ve senin yaptığın gibi yaparak kendi kitaplarını alıp da kendilerine nisbet edenlere iftira atmadı, kızmadı. Tam aksine böyle yapmış olmalarına çokca sevindi. Çünkü onun gayesi senin

yaptığın gibi şöhret peşinde koşmak ve para kazanmak değildir. Onun gayesi sadece ve sadece hakkı yaymaktır.

Çünkü ilim konusunda ne kadar üstün seviyeye çıksak da bizler ancak tabi olanlarız, yeni bir şey getirmiyoruz. Zira asıl fazilet, asıl üstünlük ilk ve son olarak Allah'a aittir. Daha sonra Rasulullah'a sonra da üç asrın alimlerine aittir. Hepimiz onlardan öğrendik. Bizim aslında görevimiz alim olarak onların yazdıklarını şerh etmektir ve insanlar anlasınlar diye kolaylaştırmaktır. Yoksa biz yeni bir şey getirmiyoruz. Çünkü ilim zaten vardı. Ve bizim görevimiz insanlar daha iyi anlasınlar diye basitleştirmektir ve zamanımıza uygulamaktır. Yoksa aslında yeni bir şey getirmiyoruz. Çünkü her şey konuşulmuştur. Bu sebeple alimlerin görevi zamanımızın insanları anlayabilsinler diye o sözleri açıklamaktır.

Cevabında (reddiyende) şöyle diyorsun:

"Ben kitaba baktığımda kitabın başından sonuna kadar, birkaç değiştirilmiş kelime hariç sanki benim kitabımın ikinci nüshası olarak gördüm. O birkaç kelime ise bana ait değil. Fakat bu bir kaç kelime bana ait olmasa bile kitap, başından sonuna kadar harfiyle nassıyla bana aittir."

Sana şöyle cevap veriyorum:

"Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabının senin kitabın ikinci nüshası olduğunu iddia etmen ve başından sonuna kadar harfiyle ve nassıyla sana ait olduğunu söylemen apaçık bir yalandır. "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabına bakan kimse bunu apaçık görür. Zira senin "Tagut" isimli kitabın baştan sona kadar toplam 150 sahifeden ibaret bir kitaptır. Fakat "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabı 350 sahifedir. Öyle ki senin kitabının iki misli büyüklükte. Şimdi sen gerçekten utansaydın ve Allah 'tan korksaydın hiçbir zaman "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabının başından sonuna kadar sana ait olduğunu iddia etmezdin. Çünkü bunun apaçık bir yalan olduğu bellidir.

Yine şöyle diyorsun:

"Tagut kitabı 1416 hicri Ramazanda yazdım. Oysa Ziyaeddin el-Kudsi ismiyle zikredilen kişi, kitabında bir tarih belirtmedi. Çünkü bu şekilde tarih koysaydı benim kitabım daha önce yazılmış bir kitap olduğu anlaşılacaktı. İşte bu şekilde anlaşılmasın diye tarih koymadı. Fakat yazdığı kitapta bir hata yaptı ve benim "Tagut" kitabımı kendi kitabında kaynaklarında yazdı. Bu ise benim kitabımın onun kitabından daha önce yazıldığını ortaya koymakta ve onun benim kitabımı çaldığını ispat etmektedir."

Sana şöyle cevap veriyorum:

"SubhanAllah. Sen öyle bir adamsın ki ne konuştuğunu anlamıyorsun. Önce hilekarlıkla beni vasfediyorsun, sonra akabinde aptallıkla itham ediyorsun. Bunları yaparken beni tanımadan yapıyorsun ve Allah'tan korkmuyorsun.

Ey Eba Basir!

Bil ki! Yazdığı kitabın tarihini gizlemek ve kitap hırsızlığı yapmak isteyen akıllı bir kimse asla hırsızlık yaptığı kitabı kaynaklarında koymaz.

Senin kitabının ismini kaynaklarda koyduğum için aptallıkla itham ediyorsun ve Allah'tan korkmadan bunu yapıyorsun. Aslında Allah'tan korksaydın şöyle söylemen gerekirdi: Bu adam benim kitabımı çalmak isteseydi benim kitabımı kaynaklarında koymazdı.

Ey Eba Basir!

Sana şunu söylemek istiyorum. Benim ne senin kitabına ne de ilmine ihtiyacım vardır ki senin yazdığın kitabından hırsızlık yapayım. Çünkü hırsızlık yapan ya ihtiyaçtan dolayı ya kendisinde var olan bir eksikliği gidermek veya büyük bir menfaati elde etmek için yapar. Allah'a hamd olsun ki bunların hiçbiri bende yoktur.

Birincisi; benim senin kitabına ihtiyacım yoktur. Çünkü "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabı, senin kitabından hiçbir şey eklemeden çıksaydı mesele anlaşılmış olurdu. Yani senin kitabındaki mevcut olan bilgilere ihtiyaç olmazdı.

İkincisi: "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabı senin kitabından hiçbir şey eklemeden basılmış olsaydı yine kitapta hiçbir eksiklik söz konusu olmazdı.

Üçüncüsü: Ey Eba Basir! Bil ki Ziyaeddin senin gibi kitaplarından para kazanmaz, kazanç elde gayesi gütmez. Çünkü O, senin gibi şöhret istemez. Bu sebeple ben, yazdığım kitaplardan mal, şöhret kazanma gayesi gütmem. Benim bu şekilde bir gayem yoktur ki hırsızlık yapayım. Ben ancak yaptıklarımda Allah'ın rızasını hedef koymuşumdur. Ve ben biliyorum ki eğer Allah'ın rızasını istiyor isem, bunu başkasından hırsızlık yaparak gerçekleştiremem.

Şimdi sana senin kitabından alıntılar yaparak bu kitabta olmasının sebebini anlatayım.

Bil ki! "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabı senin kitabından çok çok eskidir. Ve onun bir kısmı 1980'lerde Türkçe olarak yayınlanmıştır. Türkler bunu bilirler. Üstelik bu ilk basılan kitapta senin kitabından bir tek kelime bile yoktur. Ve bu kitap hemen hemen 200 sahife idi. Bu kitabın Arapça aslı ise daktilo ile yazılmıştır ve bu kitap daktilo yazısı olarak elden ele dağıtılıyordu. Üstelik bu dağıtılan daktilo yazmalarında ya yazarın ismi yazılıyor veya yazılmıyor ya da başka bir isim yazılıyor idi. İşte bu şekilde gizlice arap ülkelerinde dağıtılmıştı. Senin anlayacağın Ziyaeddin el-Kudsi'nin kitaplarının aslı işte böyleydi.

Sonra Müslüman Türk kardeşler bu kitabı Türkçeye çevirerek basmaya başladılar. Çünkü tur'deki durum değişmiş ve artık kitaplar rahatlıkla basılır hale gelmişti. Yani Arap memleketlerdeki gibi yasak yoktu. İşte bu durum Türkler için büyük hayır sağlamıştır. Çünkü bu kitaplar Arap memleketlerde yayılmadığı gibi tur'de yayılmıştır. Ve böylece belki tevhid tur'de Arap memleketlerinden daha çok bölgeye yayılmıştır. Bu kitaplar Arap memleketlerde basılması yasak olduğu için asıl Arapça nüshaları herkes tarafından bilinmiş değildir. Hatta bu nüshalar elinde bulunan bazı Arap kardeşler bundan dolayı işkence ve eziyet görmüştür. Ve bu kitabın yazarının kim olduğunu söylettirmek için onları çokça işkenceye tabi tutmuşlardır. Böylece hiç kimse bu kitapların gerçek yazarının kim olduğunu bilmediği için işkencelere devam edilmiştir.

Suriye'de en büyük mücahitlerden birisi olan bir kişinin eline Ziyaeddin el-Kudsi'ye ait bir kitabın Arapça bir nüshası üzerinde yazar ismi olmaksızın geçmiş. Bu şahıs da o kitabı beğendiği için daktilo ile bu kitabı tekrar yazmış ve fotokopiyle çoğaltıp yazar ismi yine koymamıştır. Böylece bu kitabı Ürdün'de geniş bir kitleye yaymıştır. Ve bu kitabın nüshaları Ürdün istihbaratının eline geçtiğinde o kitabı çoğaltan dağıtan kimseyi ceza olarak Ürdün'den kovmuşlardır. Oysa o kimse Ürdünde siyasi bir sığınmada idi. Bu ise bu kitapların gizlice yayıldığının önemini gösteriyor. Ve büyük bir ihtimalle bu nüshalar sana veya senin hocalarına da ulaşmıştır. Böylece sana da fayda vermişler ve öğretmişlerdir. Çünkü o kitaplarda çok insanların bilmediği gerçek bilgiler vardır. Ve o bilgiler insanlara ulaşmasın diye tagutlar önemle üzerinde duruyorlardı.

Benim de 1996'da Ürdün'e gitmem nasip oldu. O sırada Ürdün'de iken Ebu Muhammed Makdisi'nin ismini duymuştum. Ve taguta karşı mahkemede güzel duruşunu duydum ve

gerçekten çok sevindim. Çünkü Ürdün'de taguta muhakemenin ne demek olduğunu bilen birilerinin var olduğunu gördüm ve bunu bilen birilerinin olmasına sevindim. Zira daha önceleri bu meseleler Ürdün'de biliniyor değildi.

Öyle ki 1980'lerde insanlarla konuştuğum zaman sanki beni uzaydan gelmiş biri olarak görüyorlardı. Hatta büyük İslam davetçisi olduğu söylenen Said Havva, Beyanuni, Ebu Gudde, Albani, Tilmisani ve başkalarıyla o konuları konuştuğum zaman çok şaşırıyorlardı. Tagutu tekfir etmenin tevhidle alakası olduğunu söylediğim zaman çok şaşırıyorlardı. Taguta muhakeme olanların İslam'da kafir hükmü olduğunu konuştuğum zaman sanki yeni bir şey duymuş gibilerdi. Birleşmiş milletlerin ve onlara üye olmanın küfür olduğunu söylediğim zaman gerçekten çok şaşırıyorlardı. Onlara birleşmiş milletlere giren devletlerin kafir olduğunu, birleşmiş milletlerin tagut olduğunu, onları reddetmemiz gerektiğini söylediğim zaman çok şaşırıyorlardı. Sanki onlara acaip, İslamla alakası olmayan yeni bir şey söylüyorum zannediyorlardı. Ve beni havaric olarak itham ediyorlardı. Çünkü onlar Duatun La Kuda kitabında bulunan batıl olan akideye inanıyorlardı ve o akideye bağlıydılar. İşte bu kitaba "Cahiliyenin Hükmünü mü İstiyorlar" kitabımı reddiye olarak yazıp bu reddiyemi onlara gösterdiğim zaman bu kitapta yazılanlara çok şaşırdılar. Bu kitabı 80'lerde yazmış ve onlara:

"Hadi bakalım bu kitapta yanlış yazıyorsa reddiye yazın" demiştim. Fakat onlardan herhangi bir cevap gelmemişti. Duatun La Kuda'ya reddiye olarak yazılan bu kitap 80'lerde yazılmış olmasına rağmen bu güne kadar ona reddiye yazan hiç kimse olmamıştır. Buna rağmen o kimseler kendi öğrencilerine bu kitabı okumalarını yasaklamışlardı.

Ürdünde Ebu Muhammed Makdisi'nin tagutun mahkemesine karşı gösterdiği durumu öğrenince gerçekten çok sevindim. Ve Allah'a çok hamdettim. Çünkü onlara karşı gerçekten çok güzel bir tavır göstermiştir. Bu sebeple Ebu Muhammed'le görüşmeyi temenni ettim. Bütün akidesini öğrenmek için gayret ettim. Fakat hapiste olduğu için görüşemedim.(ama sen ise tagut kitabı yazdığın halde tağuta muhakemeyi caiz görüyorsun çünkü bilmeyerek bu kitabı yazdın)

Bir gün Ürdün'deki Müslüman bir kardeş Ebu Basir'e ait tagut kitabını bana getirdi ve: "Bu kitap hakkında ne diyorsun?" dedi. Bu kitabı okuyunca içinde güzel ve doğru bilgiler olduğunu gördüm. Çünkü bu kitabın içinde olan şeyleri insanlara değişik yerlerde değişik risalelerde anlatıyordum. Hatta bu meselelerin hepsini anlatan bir kitabım vardı, fakat bazı sebeplerden dolayı bu kitap kayboldu.

Ben sana ait olan "Tagut" kitabını okuyunca: "Bu kitabı kim yazdı. Bu kitabın üzerindeki yazar ismi gerçek mi değil mi" diye sordum. Fakat doğru bir cevap alamadık. O zaman dedik ki:

"Ya bu adamın ismi gerçek değildir veya bizim daha önce yazıp da kaybolan kitaplarımızdan almıştır, mutlaka bu isim sahte bir isimdir, çünkü gerçek isim olsaydı bu şekilde piyasada kitap olarak basılmazdı ve yazarını tutuklayıp kitabını da yasaklarlardı."

Kitabın yasaklanmadığını görünce belki dedim, mutlaka bir şey var. Veya tagutlar bu kitabı görmemiştir, Allah onların gözlerini kör etmiştir ve Allah hakkın yayılmasını istemiştir. Kardeşlere dedim ki:

"Bu kitap güzeldir, çünkü bu kitapta daha önce daktiloyla yazdığımız şeylerin aynısı vardır. Fakat değişik üslupla yazılmıştır. Zira bu yazılar daha önce daktilo yazısıyla yazdığımız şeylerin aynısıdır. Bu yüzden bu kitabın yazarıyla görüşmemiş gerekir, çünkü bu kitabın yazarının akidesi nasıldır, öğrenmemiz gerekir. Zira kitapta her düşüncesini yazmamıştır. Bu sebeple değişik meselelerde bu adam sağlam mı değil mi konuşmamız lazım."

Maalesef öylelerini gördük ki; bazı yazarlar bizim daha önce yazdığımız kitapları alıyorlar kitaplarına koyuyorlar, fakat pratikte ya anlamadıkları veya istemedikleri için uygulamıyorlardı. Hatta bazıları bizim yazdıklarımızdan alıntılar yaparak anlamaksızın kendi kitaplarına koyuyorlardı. Bazıları ise hakkın tamamını değil, hakkın bir kısmını şöhret için yazıyorlardı.

İnan Ebu Basir'le görüşmek için çok gayret ettim. Fakat ben Ürdün'de bulunduğum sırada o Ürdün'de değildi. Allah (c.c) onunla görüşmeyi nasip etmemiştir.

Ürdündeki Müslüman kardeşler daha önce yazdığım "Tağutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabını basmak istediklerinde;

"İşte bu Ebu Basir'in "Tagut" kitabında bulunanları da ekleyelim mi ve belli olmayan şeyleri de koyalım mı? İşte bu şekilde Ebu Basir'in kitabında bulunanlara ekleme yapınca avam olan kimse meseleyi daha iyi anlar, daha net olur. Zaten yazılanlar bizim kitaplarımızda yazılmıştır. Ve zaten kitabın yazarı eğer hakkı istiyorsa kızmaz bilakis sevinir" dediler.

Ben onlara dedim ki:

"Bu Ebu Basir'in yazdığı "Tagut" kitabındakilerin hepsi bizim daha önce söylediğimiz şeylerdir. Bizim için yeni şeyler değildir. Onun için ya bu adam bizden almıştır ya da kendisi hakkı bulmuştur. Onun için biz onun kitabından alıntı yapsak ve hakkı yaymak istiyorsa onun için sevinecektir ve itiraz etmeyecektir. Bu nedenle alalım, fakat yanlış anlaşılmasın diye onun kitabının ismini kaynaklarda koyun" dedim.

Bunu söyleme sebebim, o an tutuklanma durumumun söz konusu olmasıydı. Bu sebeple kitabı genişletmek ve örnekler vermek için vaktim yoktu. Böylece o kitabı acele basmak istediler, ben de: "Basın, bir zararı yok inşeAllah " dedim.

Senin kitabından almamın sebebi; senin kitabının içinde bulunan bilgileri bilmediğimizden dolayı değil veya ihtiyacımızdan dolayı değil o anda yazacak vaktimiz olmadığı içindir. Geniş olsun daha örnekler verilsin dedik, eğer bu adam muvahhid ise itiraz etmeyecektir dedik, o anda vaktimiz yoktu, çünkü tutuklanma imkanı söz konusuydu.

İşte bu eklemeyi koyan kardeşlerdi ve ben sadece izin verdim. Eğer o durum olmasaydı, senin kitabından bir kelime koymalarına izin vermezdim. Çünkü sana ihtiyacımız yoktu.

Şunu bil ki:

Senin tagut kitabında yazdığın şeyler, en basit muvahhidin ilmine bile bir şey eklemiş değildir. Ayrıca daha önce yazılmış, "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabının aslını okuyan kimse senin kitabından alınan ziyadelere ihtiyaç görmezdi. Çünkü yazdığım kitaplarda daha önce varolan, değişik üsluplarla yazılmış bir kitap olup, örnekleri oldukça fazlaydı.

İşte Ey Ebu Basir!

Benim kitabımda senin kitabından fazla yazılar bulunmasının sebebini sana anlattım. Allah 'tan korksaydın, tevhidi ve dini iyice bilip anlasaydın ve tuccar kafasına sahip olmasaydın, senin kitabının ismini kaynaklarda koyduğum halde bana karşı bu yaptığın ithamları yapmazdın.

Ey Ebu Basir!

Hırsızlık yapmak isteyen bir kimse hırsızlık yaptığı kimsenin kitabının ismini kaynaklarda koymaz. Hakkı yaymak niyetin olsaydı senin kitabının ismini kaynaklarda koyduğum için sevinmen gerekirdi. Eğer senin kitabının konularının çoğunu kitapta koyup da senin kitabını

kaynaklarda koymasaydım, işte o zaman: "Benim kitabımı çaldı" diye söyleme hakkın olurdu. Ama sen ne yaptın? Senin kitabının ismini benim kitabımın kaynaklarında koyduğum halde ve benim kitabım seninkinin iki katı olduğu halde, sen yalan söyleyerek benim kitabımın hepsi sana ait olduğunu söyledin. Bu apaçık yalandır.

Beni hırsızlıkla itham ediyorsun, buna delil göstermiyorsun. Aklı başında olan bir kimse senin ne kadar yalan söylediğini apaçık şekilde anlar. Hayasızca şöyle diyorsun:

"Ben, "Tagutu Reddetmek Tevhidin Gereğidir" kitabına baktığımda başından sonuna kadar harfiyle nassıyla bana aittir."

Oysa "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabı senin kitabının iki mislidir. Öyleyse böyle bir durumda kim kime "Allah ’tan korkmuyorsun" sözünü söylemeye daha layıktır? Yine kim "yalancı" sözünü hak etmiştir. Ve yine kim, kime "adaleti zedelenmiş" sıfatı vermesi gerekir?

İşte bana yaptığın ithamlara aslında kendin layıksın. Ve deliller sana yine senin sözlerinle ispatlıyor. Öyleyse Allah’tan kork!

Ve yine sen kitaplarımdan hiçbir delil göstermeden veya benim kitaplarımı okumadan benim akidemin sapık olduğunu söylüyorsun. Veya benim cahil olduğumu ve hak etmeyen kişileri tekfir ettiğimi söylüyorsun. İşte bu yaptığın, münafığın sıfatı olan husumette haktan ayrılmak değil midir?

O halde şayet bana itham yapacaksın delille itham yap!

Ben, senin akideni bütün kitaplarını okuyarak anladığım zaman gerçekten senin ilmi konuda basit olduğunu anladım. Fakat sen, tagutları tekfir ettiğin, yani Allah’ın indirdiğiyle hükmetmeyenleri tekfir ettiğin için seni tağut alimlerinden saymadım. Ve dedim ki; "bu adam da belki bir hayır var" ve sana yaptığın hatalara karşı reddiyeyi geciktirdim, seninle görüşünceye kadar. Ve seninle oturup hakkı konuşmayı temenni ediyordum.. Belki Allah (c.c) sana hidayet eder.

İşte bu nedenle sana karşı savaş açmadım. Fakat sen böyle yapmadın maalesef. Sen ise benim akidemi bilmeden, öğrenmeden yalan yere bana iftira attın ve bana savaş açtın. Ve husumette haktan ayrıldın, şer’i ölçüden ayrıldın ve delilsiz iftiralar ithamlar yapmaya başladın.

Öyle ki "Tagutu Red Tevhidin Gereğidir" kitabının harfiyle nassıyla sana ait olduğunu utanmadan iddia ettin. İşte bu söylediğin senin şöhretinin zedelenmesi istemediğinden kaynaklanıyor.

Oysa ben İslam’a karşı daha tehlikeli kimselerle uğraştığım için sen ve senin gibi kimseler meydanı boş buldunuz ve meydanda dilediğiniz gibi dolaştınız. Bu sebeple cahil olan kimseler seni alim zannettiler. Böylece ben daha sapık kimselerle uğraştığım için senin hatalarını, senin sapıklığını ortaya çıkaramadım ve dolayısıyla senin durumun hakkı isteyen insanlara net olarak belli olmadı.

Buna rağmen sana şunu söylüyorum: Allah ’tan kork! Ve bil ki hepimiz Allah’a döneceğiz. İşte o zaman O hükmedecektir.

Ey Ebu Basir!

Bil ki, istediğin zaman senin bu fikirlerinin hepsine karşı münakaşa yapmaya hazırım. Ama senin sapıklığını ve nasıl ayetleri ve hadisleri insanlara saptırdığını ispat etmek için değil. Çünkü bunu yapmak muvahhidlerin ilimce en düşüğü olana bile kolaydır. Fakat seninle

konuşmamın gayesi, hemen tevbe edip hakka dönesin diyedir. Tabi ki hakkı istiyor ve bunun için amel ediyorsan...

Onun için seninle her zaman münakaşa etmeye hazırım. İstediğin zaman ve istediğin yerde. Ve şu şartla; münakaşanın gayesi hakkı ortaya çıkarmaktır ve ortaya çıkan hakka tabi olmaktır. Eğer benimle bir münakaşaya, bir münazaraya girişmek istemezsen bil ki ben boş olduğum zaman senin kitaplarındaki sapıklıkları insanlara anlatacağım.

Reddiyende şöyle diyordun:

"Bazı insanlar sadece bir satır, bir paragraf, bir makale, bir sahife hırsızlık yapar. Öyle ki bir paragraf hırsızlık yapar ve kendine mal eder. Bunlar gibi olanlar çoktur. Ama bir kitabı, ki o kitabın yazarı sağ olduğu halde, bir kimsenin baştan sonra hırsızlık yapıp kendi ismini koyması şeklinde bir cesareti asla görmedim. İşte böyle bir hırsızlığı, Allah 'tan korkmayan, insanlardan korkmayan profesyonel bir hırsız yapabilir."

Sana şunu diyorum:

İşte bu haksızlıkla dolu olan sözleri söylüyorsun. Ve bu sözleri söylerken senin kitabının ismini kaynaklarda gördüğün halde bunu yapıyorsun.

Ey Eba Basir!

Allah 'tan kork!

Ve bil ki senin kitabına hırsızlık yapan kimse asla senin kitabının ismini kaynaklarda koymazdı.

Ve bil ki Ziyaeddin El-Kudsi'nin senin kitabına ihtiyacı yoktur. Sana ait olan şeyleri kendine nisbet etmesine de ihtiyacı yoktur. Çünkü o, kendisine ait olan kitapları bile kendisine nisbet etmemiştir. O halde Allah 'tan kork! Husumette adaletten ayrılma.

Şimdi reddiyendeki tevhidle ilgili hatalarını kısa bir şekilde anlatayım:

Cevap olarak şöyle diyorsun;

Tagutu reddetmek haktır. Ve bu imanın sahihliğine bir şarttır. Bu kabul edilen bir gerçektir. Hiç bir muvahhid bu konuda cedelleşmez. Fakat burada asıl sorun bu meselede bir kimsenin kendisinin layık olduğu yere konmaması ve taşımadığı sıfatın taşıttırılması ve İslam'a aykırı manalar yüklenmesidir. İşte bu ifrat ve tefrittir.

Ey Eba Basir!

Sana şunu söylüyorum:

Tagutu reddetmek meselesinde bir kimsenin kendisinin layık olduğu yere konmaması, taşımadığı sıfatın taşıttırılması ve kabul etmediği şer'i manaların yükletilmesi nasıl oluyor?

Bu konuda ifrat ve tefrit nasıl olur?

Bunu örnek vererek açıkla bakalım, görelim senin akideni.

Şöyle diyorsun:

Zamanımızdaki müslümanların küfür üzerinde olduğuna, kim onları tekfir etmezse kafir olduklarına dair sözü hiçbir alim, hiçbir akıl sahibi söylememiştir. Bu inanç zamanımızdaki havaricin sözleridir.

Ey Eba Basir! Sana şunu söylüyorum:

Sen Ziyaeddin El-Kudsi ve öğrencilerine iftira atıyorsun. Ne Ziyaeddin el-Kudsi ne de öğrencileri zamanımızdaki Müslümanların yaptığı küfürdür demiyorlar.

Allah 'tan korkun ve Ziyaeddin el-Kudsi'ye ve öğrencilerine iftira atmayın. Ziyaeddin el-Kudsi'nin kitapları işte mevcuttur!

Bu kitaplar Ebu Basir bir tek kelime yazmadan da mevcuttur. Bilen, bilir.

Bu konuda tüm yazılanları tercüme etmeyi gerekli görmedik. Bu kadarı okuyucularımızın söz konusu kimseyi ve onun savunucularını tanımalarında yeterlidir.

Hidayete tabi olanlara selam olsun.

Not: Ebu Basirin sitesinde kendisine Ziyaeddin el-Kudsi tarafından cevab olarak yazılan yazıyı Ebu Basir silmiştir.